



Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek och är fritt att använda. Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library and is free to use. All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.





Med detta nummer följer som bilaga en prenumerationsblankett.



PRAKTISK VECKOTIDNING  
FÖR  
QVINNAN OCH HEMMET.

N:r 10.

Fredagen den 9 mars 1888.

1:sta årg.

<p><b>Byrå:</b> 8 Sturegatan 8 (ingång från Humlegårdsg. 19) <b>Annonspris:</b> 25 öre pr petitråd (= 11 stafvelser).</p>	<p>Tidningen kostar endast 1 krona för kvartalet. postarvodet inberäknadt. Ingen lösnnummerförsäljning!</p>	<p>Redaktör och utgifvare: <b>FRITHIOF HELLBERG.</b> Träffas å byrån kl. 9-10 och 4-5. Allm. Telef. 6147.</p>	<p><b>Utgifningstid:</b> hvarje helgfri fredag. Sista numret i hvarje månad innehåller en fullständig mode- o. mönstertidning.</p>	<p><b>Prenumeration sker:</b> I landsorten: å postanstalterna. I Stockholm: hos redaktionen, å Stads- postens hufvudkontor, i de större bok- lådorna samt å tidningskontoren.</p>
---	---	---	--	---

**Aurore von Haxthausen.**  
(Klara Kuhlmann.)

Den 7 sistlidne februari afled i hufvudstaden en af de rikast begåfvade kvinnor, de senaste årtiondena haft att uppvisa i vårt land. Under sitt eget namn känd, älskad och aktad inom en vidsträckt umgängeskrets, har hon äfven tilldragit sig en allmän uppmärksamhet genom de alster inom musikens och litteraturens områden, som hon utgivit, desistnämnda under signaturen *Klara Kuhlmann*. Hennes bild i detta nummer försvarar sålunda väl sin plats i Iduns qvinnliga porträttgalleri.

*Gustafva Charlotta Märta Aurore von Haxthausen* föddes i Vestergötland den 15 augusti 1830. Hennes föräldrar voro friherre Carl Henrik Gyllenhaal — landshöfding, statsråd, generaltulldirektör — och hans fru i andra giftet Beata Aurore af Nordin.

Redan som litet barn utmärkte sig Aurore Gyllenhaal för ovanlig musikalisk begåfning, lefvande iakttagelseförmåga och skapande fantasi. Hennes och hennes systers uppfostran leddes af åtskilliga guvernanter, bland hvilka i synnerhet mademoiselle Giovanna Buglia, en själf full, kunskapsrik, verksam och hjertegod kvinna, utöfvade det lyckligaste inflytande på den unga Aurore's utveckling. Sedermera fick familjen en ny utmärkt guvernant i mademoiselle Askergren\*.

\* Bägge dessa förträffliga kvinnor, hvilka fortfarande vara intima väninnor till den aflidna, så länge hon



Aurore's barndom och första ungdom förlöto i föräldrahemmet, som var vida bekant lefde, öfverleva sin kära elev, bittert begrätande hennes bortgång.

för sin själf fullhet och gästvänlighet. Utom guvernanterna och friherrinnan Gyllenhaal själf tog äfven dennas halfsyster fröken Silfverstråle — afgudad i familjen under namnet »Moster Märta» — betydlig andel i den talrika barnskarans vård och utveckling.

Sedan baron Gyllenhaal år 1857 affidit i koleran, dröjde det ej länge, innan fröken Aurore genom öfverhofmästarinnan greffinnan Stephanie Hamilton fick anbud att blifva hoffröken hos kronprinsessan Lovisa. I denna befattning förblef hon, äfven sedan kronprinsparet bestigit tronen samt ända till drottning Lovisas död, eller inalles i 12 å 13 år. Under denna tid öfverglänste hon de flesta genom de rika gåfvor, med hvilka naturen utrustat henne. I besittning af en mer än vanlig konversations-talang och en sprittande qvickhet, som dock aldrig antog en bitter eller sårande karaktär, förstod hon att samla talrika beundrare omkring sig, och alla skänkte henne ständigt ett viligt öra. Hon muntrade alla, spridde lif, glädje och trefnad omkring sig. Drottning Lovisa satte också det största värde på sin hoffröken och egnade henne en sann vänskap.

En lustig episod från denna tid må här anföras såsom bevis på hennes begåfning och hennes förmåga att förjaga alla moln. Drottningen hade en dag funnit sig föranlåten att gifva någon eller några af sina kammarfruar en uppsträckning, hvarigenom naturligtvis en



viss förstämning gjorde sig gällande. En stund derefter satte sig emellertid fröken Aurore vid pianot, slog an några ackord och afmalade sedan i toner hela den nyss passerade scenen, och detta på ett så slående sätt, att drottningen brast i det mest uppslupna skratt, i hvilket de öfriga närvarande ej kunde låta bli att instämma. Situationen var åter klar och belåtenheten allmän.

\* \* \*

Den musikaliska begåfningen torde hafva varit Aurore von Haxthausens mest framstående egenskap. Den lätthet, den geniala och uppfinningsrika fantasi, hvarmed hon på pianot framtröllade känslor, stämningar och tilldragelser ur sitt eget eller andras lif var rent af förvånande. Hon spelade ogera efter noter och hade aldrig gjort sig tid och ro att inhemta musikens teorier. Deremot förfelade aldrig hennes musikaliska inspiration att förse henne med motiv, när och hvar som helst, liksom ock hennes mirakulösa musikminne satte henne i stånd att återgifva all den operamusik, marscher och danser m. m., som hon hört och hvaraf hon funnit sig tilltalad. Och allt föredrog hon med ett lif och en finhet, som öfverraskade till och med den mest kompetente musikkännare.

Vi nämde nyss, att den afidna ej inhemtat musikens teori. Detta gjorde, att hon icke utan hjälp af sakkunnig kunde få sina kompositioner nedskrifna. Många af hennes lyckligaste och bästa kompositioner torde därför ock hafva gått förlorade. Flere vackra stycken äro emellertid tryckta eller åtminstone skrifna, och komma dessa antagligen att samlas och utgifvas. Med anledning af det nuvarande kronprinsparets förmaning komponerade hon en synnerligen anslående festpolonäs, hvilken ofta ännu spelas vid stora fester. Under hoftiden skref hon likaledes en kraftfull marsch, som ofta utförts vid riksdagens högtidliga öppnande. Hennes svanesång blef det rörande stycke, som enligt hennes i lifstiden uttryckta önskan spelades och sjöngs (hon hade äfven författat orden) vid hennes jordfästning i Östermalms kyrka den 11 februari.

Äfven hennes literära begåfning var värd all uppmärksamhet. Med den största lätthet nedkastade hon på papperet sina tankar och intryck, och redan från hennes tidigaste ungdom var hennes korrespondens den mest spirituella och underhållande. Hennes bref, ehuru endast afsedda för hennes närmaste, skulle kunna läsas med oblandadt nöje af hvar och en. Pikanta och träffande vers improviserade hon med outömlig skaparkraft vid otaliga tillfällen. Kärleken och tacksamheten mot den ofvan nämnda »Moster Märta» minne blef anledningen till, att hon en dag började skriva sina barndomsminnen. Dessa återfinnas delvis i det arbete »Från svenska hem», hvars första del utkom år 1883 under pseudonymen »Klara Kuhlmann». Uppmuntrad genom det välvilliga mottagande arbetet rönste, utgaf författarinnan året derpå en ny samling noveller »Från svenska hem», andra delen.

Bland hennes qvarlåtenskap lär finnas en betydlig mängd intressanta manuskript från olika perioder af hennes innehållsrika lefnad. Endast en liten del deraf torde dock

blifva föremål för offentliggörande. Tillräckligt manuskript lär emellertid finnas färdigt till en tredje del af »Från svenska hem». Såsom ett litet prof på hennes enkla och naturliga stil samt hennes fantasirika begåfning se vi i oss i stånd att i detta nummer meddela en hittills otryckt skiss af den afidna, »Domherrarne» kallad — ett af hennes många barndomsminnen.

\* \* \*

Till det förut sagda angående hennes yttre lif vilja vi lägga följande. Icke långt efter konung Carl XV:s död förlofvade sig Aurore Gyllenhaal med danske legationssekreteraren härstädes kammarherre *Ferdinand von Haxthausen*. Bröllopet egde rum den 20 mars 1873 i hennes sväger grefve Axel Oxenstjernas hus, och i femton år voro dessa makar förenade i ett sällsynt lyckligt äktenskap. Liksom förut vid hofvet, så förstod hon ock att i sitt hem samla omkring sig intresserade åhörare och göra sig ända till förgudning afhållen och älskad. Verkliga högtidstunder skola dessa samkväm — i hvilka bland andra skalden Snoilsky ofta var en intresserad deltagare — hafva varit, vare sig nu den spirituella värdinnan underhöll sina gäster med sitt inspirerade pianospel, sina qvicka samtal, eller uppläste några af sin pennas talrika alster, eller ock resumerade innehållet af någon nyutkommen bok, i hvilken konst hon skall hafva varit öfverträfflig. Och under det hon sålunda ingöt lif och glädje hos andra, led hon sjelf ofta svåra kroppsliga smärtor. Redan sedan många år till baka bar hon nämligen det sjukdomsfrö inom sig, som skulle föra henne till grafven. Hennes varma religiositet gjorde emellertid, att hon med det största tålamod och undergifvenhet bar sina lidanden. Hennes makes hängifna kärlek utgjorde ock ett verksamt stöd för henne under pröfningsens dagar. Det tomrum, hon lemnat efter sig i hemmet och i den vidsträckta vänkretsen, är emellertid af det slag, som ej åter kan fyllas. Alla, med hvilka hon kommit i beröring, äro ense deri, att med henne en högst ovanlig och ytterst rikt begåfvad qvinna gått ur tiden.

Hvad pseudonymen »Klara Kuhlmann» beträffar, torde ej vara så allmänt känt, att detta namn en gång tillhört en verklig, lefvande person. Nedskrifvaren af denna enkla minnesruna har blifvit satt i tillfälle att härom meddela följande. Den afidnas efterlevande make, var i sin ungdom förlofvad med en ung och älsklig landsmaninna vid namn Klara Kuhlmann. En tärande sjukdom bortryckte emellertid i förtid den unga qvinnan. Då Aurore von Haxthausen trettio år derefter utgaf sitt första arbete, valde hon med sin makes medgifvande pseudonymen *Klara Kuhlmann*. Hvilken ädel gärd af kärlek och finkänslighet var ej detta mot såväl maken som mot henne, hvars plats här i lifvet hon kommit att intaga!

Det porträtt, vi här meddela af friherrinnan Aurore von Haxthausen, är det senaste, som tagits af henne. Det framställer henne vid 41 års ålder eller just då hon stod på sitt lufs middagshöjd.

F. Hbg.



T T O.

Jag trodde på kärlek, stark och varm,  
och drömde så hjertesäll  
om fröjder, som knoppades i mitt bröst,  
att slå ut innan lefna's qväll.

Och därför jag värnade om min tro  
så värdsamt och bafvande ömt;  
nog knopparne skulle slå ut till sist,  
hvarom jag så fagert drömt;

Nog skulle väl värma och hjerteglöd  
och tårarnes perleregn  
dem komma att spricka i blomma ut  
och dofta i trohets hägn.

Men ve mig! De dogo med slutet kalk  
— det blef icke blommor af,  
och nu de vissnade stötts omkring  
på den första kärlekens graf.

Dock, ännu på kärlek, stark och varm,  
jag tror, och då dömmet jag säll  
om fröjder, som knoppas i bröstet på nytt,  
att slå ut innan lefna's qväll.

Erik Modin.



## Domherrarne.

Ur friherrinnan AURORE VON HAXTHAUSENS  
(Klara Kuhlmanns) literära qvarlåtenskap.

En stor trädgård hörde i gamla dagar till det vackra landshöfdingeresidenset Marieholm bredvid Mariestad. Hela byggnadens baksida var omgifven af denna trädgård, som sträckte sig i en grönskande udde med höga stränder ut i den breda friskt flytande å, hvilken just här fradgande och brusande delade sig i två armar.

I häftig fart skyndade de krusiga böljorna framåt, och när de på sin muntra färd mötte den trotsande landtudden, bröto de sig högt plaskande deremot.

På denna pittoreska plats låg ett vackert lusthus med hvälfda fönster åt alla sidor. Det var lätt öfverskuggadt af höga träd, och stenfoten stod alldeles inbäddad i frodiga häckar af hvita och blå syrener. Här var en skön plats, så väl för ensamma betraktelser som ock för glada familjefester, hvilka gerna der arrangerades af den uppfinningsrika moster Margareta, till fröjd för den kära raden af hennes många systerbarn.

Vände man från denna ljufviga fristad sina steg till baka mot stora byggnaden, så var vägen icke mindre vacker, ty på båda sidor om sig såg och hörde man den ilande och susande ån, under det att massor af törnros- och kaprifoliebuskar doftade rundt omkring.

Fruktträden stodo just i full blomning, och de flitiga bien, som haft så brådt om hela morgonen, surrande mellan buskar och blommor, började visst finna middagshettan väl stark, ty täta rader af deras guldrandiga slägt sågos sömnigt krypa af och an på de sex bikupornas fluster, liksom tvekande mellan arbete och hvila.

Helt nära ett gafvelfönster, vettande åt denna sida, stod ett lågt, men ovanligt frodigt äppelträd, så öfversnöadt af sina vackra hvita och



blekröda blommor, att det nästan bland de andra träden tog sig ut som en ung brud omgifven af sina tärnor.

Under dess lummiga höljen af blommor och blad hade ett domherrepar slagit sig ned öfver sommaren, såsom det brukat göra i flere år.

Sin blygsamma lilla boning hade de sinnrikt inrättat åt sig i en djup skrymsla invid stammen, der två grenar sköto ut mycket nära hvar andra.

Här hade de det riktigt godt i solskenet och den ljuffiga blomsterängan. Också hoppade de muntert omkring i trädet, under ett kort enstafvigt qvitter, hvilket på fogel språket förmodligen betydde: »Här är bra! du är min, jag är din, vi ha mat, Gud ske lof!»

Så der ungefärligen antogs det, att deras lilla konversation kunde öfversättas, åtminstone af en liten flicka på sex år, som stod funderksam i det öppna fönstret, stödande hufvudet mot händerna och betraktande de två små bevingade i trädet.

Den lilla flickan, som för en stund sedan slutat lexorna och läsningen i bibliska historien för mamma och moster Margareta i huld förening, hade sedan lekt med sin yngre syster, narrat henne att skratta och att efter säga små meningar; nu hade lekkamraten somnat in sött på sitt öra i den lilla hvita badden, och domherrarnes pipande och flaxande hade dragit den äldre till fönstret.

Här stod hon tankfull. Hvar sommar hade hon sett sina vänner domherrarne der emellan qvistarne, beställsamt stökande med deras lilla bo; och barnpigian brukade låta barnet kasta brödsmlur till dem, då ju trädet stod så nära fönstret, att en af dess grenar vid minsta vindpust strök sig emot rutan.

Ingen visste dock, att den lilla flickan hade tagit sig den vanan att låta domherreparet spela en icke obetydlig roll i hennes lekar och barnatankar. När hon läst något eller hört någon intressant fesaga berättas, satte hon alltid detta i sammanhang med sina vänner i trädet.

Hon stod just nu och tänkte på, huru hon föregående dagen läst om Adam och Eva i paradiset och om kunskapens träd. Ja, der var intet tvifvel, det trädet såg bestämdt ut som äppelträdet utanför fönstret. Våra första föräldrar hade nog suttit under grenarna och pratat i menlös ro, till dess den der stygga ormen kom fram och talade så obeskedligt! Men plötsligt flög en ny idé genom den lilla ljushåriga grubblerskans hufvud: tänk om Adam och Eva hade blifvit förtrollade, så som det gick med den stygga prinsessan i sagan, den der förskräckliga trollsagan, som mammas kammarjungfru berättade i förra veckan! Ja, det kunde min sann icke vara omöjligt. — De kunde ju till straff för sin olydnad blifvit förvandlade t. ex. till ett par foglar, och till och med till ett par domherrarn!

Knapt hade denna tanke uppstigit hos flickan, förr än hon omfattade den såsom en verklighet. Ja, der voro de, der hoppade nu Adam och Eva i fogelhamn! Eva hade blifvit så der ful och grå, ty det var ju hon, som först varit olydig, men Adam hade ju icke varit fullt så obeskedlig, därför hade han fått den vackraste och grannaste dräkten. Med denna slutsats var vår lilla betraktarska själf riktigt nöjd, hon fann den så moralisk, att både mamma och moster Margareta säkert skulle gillat den, om de varit med.

Nu aföstes drömmandet af ett högt och häftigt qvitterande. Adam och Eva grälade bestämdt. Hvilket flaxande — hvilken lidelse! Denna gång var det i alla fall icke Eva,

som var så stygg, så tyckte den lilla flickan. Nästan med förnärnad stolthet. O! den elake Adam! Han bad ju icke ens om förlåtelse för sin närgångenhet, utan tvärt flög han bort, obesvärad och själfbeläten, låtande sin granna röda bröstlapr hjert lysa i solen. Och den stackars Eva, hon fick sitta hemma allena i sin fula grå drägt!

Detta tyckte åskådarrinnan i fönstret vara mer än orättvist, och så sökte hon efter bästa förmåga trösta den öfvergifna i trädet, än med smekord, än med några hvetbrödsmlur. »Stackars lilla du,» så lät det, »var icke ledsen, i morgon skall du ensam få hela min mjuka bulle! Vet du, när jag blir stor, så skall jag också hafva ett litet bo och en man, men det skall vara en man, som inte är grälaktig och som inte flyger ifrån mig. Han skall hafva en riktigt grann uniform, och ej som din man, blott en röd lapp på bröstet; men din man är då så stygg, att det kan vara lagom åt honom!»

Nu kom barnpigian in i rummet och gjorde slut på samtalet, och dermed stängdes fönstret.

Många år derefter, när den lilla flickan blifvit stor och lifvets vexlande öden hade fört henne långt bort från domherreparet i äppelträdet, satt hon en gång i sitt eget bo och påminde sig de flydda barndoms- och ungdomsdagarne. Då tänkte hon också på, huru allt slagit in, som hon anförtrodde åt den lilla grå domherrehonan. Hon hade fått en man, som icke var grälsjuk, utan god och varmhjertad, som icke flög bort ifrån henne, och som verkligen bar en lysande uniform.



## Några ord om handarbeten.

Täflingsskrift af Ida E. Björklund.

Vid Iduns första pristäffing belönad med ett extra pris.



Vå det tillåtas en af Iduns läsarinna att i all anspråkslöshet sända ett litet varningens ord till sina medsystrar angående en sak, som kanske många af dem ej beaktat. Det gäller — rätt på sak — våra s. k. *handarbeten*. Insändarrinnan, själf lycklig husmoder, maka och mor, är en varm vän till alla arbeten af qvinlig hand och tror sig med godt samvete kunna påstå, att hon är väl hemmastadd i de flesta sådana; ja, hon finner den qvinna vara mycket att beklaga, som är främmande för eller ovan vid dylika, ej händig eller egande förmåga att pryda sitt hem och sina kära, naturligtvis äfven sig själf, med hvad hennes händer kunnat tillverka, vare sig af enklare eller finare slag. Hon saknar ju då en för hvarje qvinna hardt när ömbärlig egenskap, som blott ovanligt stora gåfvor i andligt eller rent materiellt hänseende kunna ersätta. Det är således ej *mot handarbeten* dessa ord syfta; nej, det är *öfverdriften* i denna så modern blifna ifver för tillverkande af vackra arbeten för hemmet — dels sådana, som endast afse prydnad, dels sådana, som äfven afse nyttan — som jag fruktar skadar oss och våra kära hem mera, än den gagnar. Låt nu ock vara, att dessa arbeten utföras i vare sig fornnordisk, allmogeller annan »stilig» stil! De, som äro nog lyckliga att helt fritt kunna förfoga öfver fullt upp af tid och penningar, må ju dock opåtaladt hafva rättighet att i detta, som i åtskilliga andra fall, få hafva sin »svaga sida». Jag syftar närmast på dem af oss husmödrar, som blott äro i medelmåttigt goda ekonomiska för-

hållanden. Som flicka har må hända mången af oss fått offra mycken tid åt dessa qvinliga sysselsättningar och finner det kanske svårt nog att ej allt fortfarande — äfven som gift — få egna sig någorlunda flitigt deråt. Tänk blott på alla dessa — förtjusande — arbeten: kuddar och dukar, mattor och gardiner, fantasisbord och öfverkast och hvad det nu allt heter, som verkligen i ganska hög grad bidraga att gifva hemmet ett komfortabelt och treffigt utseende. Och alla dessa små utrop af vänner och väninnor: »Åh, så vackert, så präktigt, så stilfullt! När har du gjort detta? Hur har du hunnit med så mycket arbete, du, som har både hushåll, man och barn att sköta!» — »Jo — bara på småstunder!» heter det till svar — så anspråkslöst och vackert. I mitt stilla sinne har jag många gånger vid sådana tillfällen tänkt: Ja, huru ha *tid* och *råd* räckt till! Undras just ändå, huru verkligt *små* dessa stunder varit! Kanske både ett och annat riktigt nödvändigt, om ock ej fullt så angenämt arbete fått sitta emellan eller lemnats åt legda händer. Kanske lilla tösen eller store gossen derigenom fått sakna mammas uppmärksamma, kärleksfulla tillsyn mången lång, god stund. Hvad der vid lag förloras, tages dock ej lätt igen.

Att man på *små* stunder verkligen kan hinna göra, jemförelsevis, rätt vackra och prydliga saker, vill jag dock gerna medgifva, och det kunna nog många af oss intyga.

Må vi blott akta oss för att belasta våra hem med allt för många af dessa onödiga prydnader, ej göra såsom en och annan för öfrigt både älskvärd och duglig husmor, som nämligen genom mångfalden af sina »handarbeten» stör intrycket af sitt i allt annat väl ordnade och treffiga hem. Man kommer dervid nästan att tänka på ett slags utställning och det ehuru hvarje sak för sig är både väl och smakfullt utförd. Resultatet af det hela blir dock något öfverlastadt och icke rätt stilfullt. Men huru mångt beundrande omdöme fälles ej af ytliga åskådare i fall såsom detta. »Hvilken flitig, duglig qvinna!» — Kära vän, tala blott dervid äfven om, huru mycken hjälp till klädsöm, linnesöm och andra — tråkigare — göromål du derigenom måst taga. Säkerligen också rätt djupa grepp i hushållets eller din mans kassa, låt vara med hans samtycke!

Nej, sund och god smak i allt, den gyllene medelvägen i detta som i många andra fall och *väl* använda »små stunder!» Egna då hellre både make, barn och hem, så väl i det stora hela, som i minsta del, en öm och trogen värd! Då skall också tiden ej bli för knapp, äfven om vi, så att säga, gå upp med hela vår själ och alla våra krafter i allt som rör make, barn och hem, både i inre och yttre hänseende, dervid dock ej förglömmade vården om oss sjelfva — till förädling och förbättring, så att vi åtminstone i någon mån kunna likna den idealbild af qvinna och husmoder vi väl alla uppstått för oss. Låt oss ej försmå att arbeta och vara trogna i det lilla, i det obemärkta, der icke någons beröm kan nå oss, men der vi lika fullt fylla nödvändiga pligter, samt der det egna medvetandet och Dens öga, som ser öfver allt, kan gilla oss.



## I nästa nummer

börjas den nya, synnerligen intressanta följetongen. Dess namn blir, som vi förut nämt, »En lifsuppgift», berättelse af Ernst Lundquist.





## Hemma och ute.

**Konungen** afreser från Kristiania nästkommande tisdag.

**Kronprinsen** afreste i tisdags afton från Kristiania öfver Malmö och Köbenhavn till Karlsruhe.

**Prins Carl** begaf sig i tisdags afton öfver Malmö och Köbenhavn till Bournemouth.

**För att öfvervara prins Oscars bröllop** afreste sistlidne onsdags afton från hufvudstaden öfverstinnan Henriette Munck, löjtnanten vid Jönköpings regemente Carl Munck, löjtnanten vid Smålands husarer Bror Munck jemte fru, född friherrinna De Geer, äfvensom öfversten och chefen för Helsinges regemente Carl Munck och hans fru, född Hierta. Med samma tåg följde äfven hofpredikanten G. E. Beskow, hvilken utsetts att förrätta vigselakten.

**Hertiginnan d'Otrante**, född von Stedingk, som inbjudits att öfvervara prinsens och prinsessans af Wales silfverbröllop, afreste till England i måndags. Hertiginnan har under sitt föregående äktenskap med mr Grey, en tid legationssekreterare härstädes, under några år tillhört prinsessans af Wales hof samt hennes förtroligaste vänkrets.

**Sällskapet Nya Idun** eller *qvinliga Idun*, som det också kallas, hade i tisdags sammanträde, hvarvid föredrag hölls af fru Nathalia Frölander. Derjemte utfördes af medlemmar i sällskapet en quartett af J. Jacobsson, »Serenad» af Braga och »Nachtlied» af Hauptmann, de båda senare för sång och obligatviolon. Konstutställningen utgjordes af aquareller af Egron Lundgren och fröken Virginia Larsson samt »Sommarlandskap», motiv från Bjurvik (Tjust) af fröken Julia Strömberg.

**Frågan om slöjdundervisning för flickor** var i lördags föremål för en ganska vidlyftig diskussion i riksdagens andra kammare. Hr Arhusiander hade nämligen som bekant väckt motion om statsbidrag åt de kommuner, som anordna slöjdundervisning för skolflickor. Andra kammarens första tillfälliga utskott hade också föreslagit, att riksdagen måtte ingå till k. m:t med anhållan, att k. m:t ville till nästa riksdag framlägga förslag i ämnet.

Diskussionen i andra kammaren hade att uppvisa åtskilliga roliga pointer. En talare trodde, att om flickorna lära sig finare handarbeten, så blifva de odugliga i ladugården, men en annan erinrade, med förhållandena i Amerika för ögonen, att kvinnans plats i allmänhet icke är i ladugården. Somliga fruktade, att flickorna bara skulle bli »fröknar», medan andra befarade, att om det skulle fortgå som hittills, blefve det slutligen svårt att få en hustru — som kan sy och väfva. Totalintrycket af diskussionen var, att både förslagens anhängare och dess motståndare gerna skulle för ett par timmar ha inrymt representationsrätt åt de i frågan mest sakkunniga, nämligen kvinnorna sjelfva. Emellertid bifölls tillfälliga utskottets förslag med 100 röster mot 96, hvadan denna fråga nu går till första kammaren.

**Lysning till äktenskap** afkunnades i söndags för första gången mellan fröken *Hedvig Snoilsky*, dotter till skalden och hans grevinnan i första gifvet, född Piper, samt löjtnanten vid Skånska husarregementet friherre *Axel Gyllenstierna af Lundholm*.

**Bröllop.** I söndags sammanvigdes fröken *Gustava Flensburg* och professor *P. Assarsson* i Lund. Brudens fader, biskop Flensburg, förrättade vigselakten.

**En karnevalsfest** lär under loppet af denna månad komma att anordnas i Sveasalen och dithörande lokaler till förmon för dramatiska och musikaliska artisternas pensionskassa.

**Författarinnan fru Alfhild Agrell**, som under de senaste veckorna varit fjättrad vid sängen till följd af en hjernåkomma, är fortfarande sängliggande. Hennes tillstånd har emellertid betydligt förbättrats, så att nu godt hopp finnes om hennes fulla tillfrisknande.

**Den försvunna fru Lindström.** Från Göteborg telegraferas till Aftonbladet: Saknade fru Lindström uppgifves hafva den 14 februari medföljt göteborgsångaren »Magni» från Oxelösund till Libau. Kaptenen, som här såg fruns porträtt, tyckte sig igenkänna sin qvinliga passagerare.

**En qvinlig byfogde.** I en församling i närheten af Vadstena ligger en by, i hvilken finnes ej mindre än 15 manliga, men endast 1 qvinlig innehafvare af jordbruksfastighet. Vid senaste bystämman utsågo de manliga byamännen sin qvinliga granne till — byfogde.

**Testamentäriska förordnanden.** Afidne mamsell Johanna Öhrn i Helsingborg har till olika stiftelser och välgörande ändamål donerat mer än 25,000 kr.

Ett ord angående polemiken i frågan

## »Böra barn lyda?»

**I**n:r 2 af denna tidning har den aktade författarinnan Elna Tenow till diskussion uppkastat frågan *Böra barn lyda?* samt dervid utvecklat sin, som det synes mig, synnerligen väl öfvervägd ståndpunkt. Hennes artikel tilltalade oss mycket för den mångsidighet och logiska skärpa den lade i dagen, den frihet från sidosprång i tankegången, som så ofta vanställer våra qvinliga författares skrifsätt. Men utmärkte sig fru Tenows uppsats för en viss manlig kraft och principfasthet i tanke-nyanseringen, så har den polemik, som följt, varit en riktig profkarta på qvinliga odygder i detta hänseende. Det är så mycket mindre vår mening att här inlåta oss på sjelfva frågan, som vi äro öfvertygade, att fru Tenow sjelf, om hon anser mödan värdt, helt visst i sinom tid kommer att till dess rätta värde reducera såväl *la S's* som *L. W's* genmälen. Men vi kunna ej afhålla oss ifrån att skarpt protestera mot det sätt att föra polemik, som dessa insändare användt, då de som det synes *med berådt mod* förvrängt fru Tenows uttalanden och *tillagt henne ord, som hon aldrig haft*. Vi vilja icke förutsätta, att detta skett af enfald, ehuru vi, för insändarinnornas egen skull, skulle önska att så vore. Det första man kan fordra af en, som vill offentligt uttala sig i en fråga, är väl att hon är fullt ärlig, det andra är, att hon förstår, hvad hon läser eller hör sägas. Endera af dessa egenskaper måste de nämnda insändarinnorna sakna.

Ett exempel bland många: hvar i sin uppsats har fru Tenow yttrat, att »det skulle dana stora karaktärer, att barnens för hvarje ögonblick vexlande nycker finge taga öfverhanden och blifva bestämmande?» Hvar har hon yttrat, att »den lydnadsvane saknar karaktär och är en pultron?» Hvar har hon sagt, att »barnet följer sin ärlaste instinkt, då det vägrar att lyda?»

Iduns läsarinna kunna rad för rad öfvertygta sig om osannfärdigheten i dessa och flere liknande påståenden. Det synas oss snarare, som om fru Tenow fordrar strängare tukt än de fleste, då hon fordrar lydnad icke för föräldrarna som föräldrar, utan såsom representanter (i sanning ofta svaga och ofullkomliga) för ett *högre* förnuft.

Hvad »egoismen» beträffar, hvarom insändarinnorna tala, så tyckes mig fru Tenow just tala *mot* denna, då hon påminner respektive föräldrar om, att det icke är på en *rättighet*, utan på en *pligt*, de böra grunda sin sträfvan att uppfostra de unga i lydnad.

Men det kostar nog på att upptaga pligtens tunga dok, i stället för maktfullkomlighetens purpur, att sjelfva ställa sig under lagen, i stället för att spela lagstiftare.

Ej under att mammorna-husmödrarna draga i härad!

Vän af ärlighet.



## Bref till tant Anna.

Stockholm i mars 1888.

**E**n vacker fest af egendomlig art firades den siste i förra månaden i hemmet för älderstigna fruntimmer vid Surbrunnsgatan härstädes, det s. k. Pauvre Honteux. En af pensionärerna, fröken Bolander, hade nämligen tillfälle att för 18:de gången i sitt lif fira sin

födelsedag, och detta vid 72 års ålder. Hon är nämligen född den 29 februari.

Festen afhölls i den s. k. direktionssalen, som af styrelsen vänligt upplåtits och rikligt upplysts. Och det åldriga festföremålet hedrades af lodamöter af styrelsen, ett stort antal af sina medpensionärer samt släktingar och vänner.

Efter rikligt intagna förfriskningar skildes man vid notiden. —

Denna inrättning kunde kräfvat sitt särskilda beskrifvande kapitel, men troligen minnes du ännu, sedan den nya hufvudbyggnaden invigdes — det är nu ett par år sedan — beskrifningarna på den gedigna och i minsta detalj genomförda komfort, hvarmed detta hem för fattiga gamla af den enskilda välgörenheten och människokärleken blifvit inredt.

De gamla, som här funnit en fristad, äro sådana, som antingen en gång sett bättre dagar, men sedan drabbats af sorg, bekymmer och sjukdom, eller sådana som hela sitt lif kämpat hårdt mot fattigdom och försakelser. Huru innerligt gerna unna vi icke alla dessa den sorgfrihet denna vänliga fristad har att skänka dem på gamla dagar!

Det säger sig sjelft, att ålderdomen har sina krämpor och hjertat sina sorger, som icke kunna undkommas, hvart man än flyr, och därför är Pauvre Honteux, lika litet som något annat ställe på jorden, ett hem för idel sälla och lyckliga människor. Men allt hvad yttre trefnad, omvårdnad, deltagande och hjertevårt intresse kunna utträta för att mildra dessa sorger, det försummas icke här, och därför är det företrädesvis förnöjda ansigten, präglade af en stilla frid, man vid ett besök i hemmet möter i de ljusa rymliga korridorerna, vid andaktsstunderna i direktionssalen och om sommaren i den vidsträckt trädgården, som, delvis nyplanterad, med sina bersäer och unga träd loftar att för framtiden bli en ännu mera lokande tillflyktsort under vackra sommarkvar, än hvad den redan är.

Hvarje pensionär har sitt eget rum innanför en liten korridor — stort trefligt och ljusst; på ömse sidor om korridoren ligga en rymlig garderob och dito skafferi (frukost och qvällsmat skola pensionärerna nämligen hålla sig sjelfva). Hvar och en möblerar sjelf sitt rum, hvilket så långt förmågan sträcker sig lemnar den individuella smaken fritt spelrum och tillåter, att kära föremål från det egna hemmet äfven förläna en prägel af små »egna hem» åt denna samling pensionatrum, som med en likartad inredning allt för mycket skulle likna en kasern.

Till pensionärernas gemensamma bruk finnes i hvarje våning ett kök, der varmt vatten tillhandahålles och hvar och en har sitt fotografkök.

Bli timmarna för långa, går man på besök till hvar andra eller samlas om aftnarne med arbeten (de som orka med sådant) i direktionssalen för att samspråka i små kotterier, läsa högt och idka sällskapslif.

Försök att anordna riktiga små tecirklar har äfven gjorts, men om dessa icke rönt så mycken framgång, så beror det nog på, att de gamla äro trötta och draga sig för att om aftnarne lemna sina varmare ombonade rum för den stora salen, som icke kan erbjuda samma bekvämlighet för deras gamla giktbrutna och frusna lemmar.

Små vackra drag på sammanhållning och gemensam sträfvan att sprida glädje till andra saknas icke i denna krets

Så väntade sig för någon tid sedan en hjälphustru, som går på asylet och skurar, en liten



arfvinge. Qvinnan tillhörde den här i Stockholm så rikt representerade klass, som med största nöd får brödet att räcka från handen till munnen. Nu kom en af pensionärerna på den idéen att föreslå en insamling af 10 öre pr person t. ex. till utstyrsel åt den lilla vändtade. Detta förslag vann icke blott anklag, utan en stormande sådan och det dröjde icke länge, förr än hela asylet sydde små mössor, tröjor och linnen; en kom med spetsar, en annan med tygstycken och endast Gud vet, huru många kära minnen och underliga tankar väcktes till lif i de grånade hufvudena vid denna ovana sysselsättning. Emellertid fick den lille en utstyrsel som »en liten prinsessa».

Hela detta stora maskineri sattes emellertid i gång medels frivilliga bidrag af enskild välgörenhet. (Den lilla afgiften af 50 — för somliga 25 — kronor, som hvarje pensionär betalar pr år, är naturligtvis i själfva verket en bagatell.) Och det behöfver icke påpekas, huru stor deras förtjenst är, som oegennyttigt åtagit tagit sig mödan att leda och hålla vid makt detta företag. Jag vet, att många af styrelsen satt till stora summor, de öfriga verka genom att intressera andra, som mera förmå; alla offra de sin tid och sitt osparda nit.

Det är möjligt, att någon af mina läsarinor fäster sig vid min lilla teckning ur dessa gamlas tillvaro och vid tanken på någon egen åldrig kär anhörig eller på sin egen ålderdom gripes af en önskan att bidraga med en skärf till dessa gamlas lycka och trefnad. Ingenting hindrar dem då att sätta denna önskan i verket. Jag känner visserligen icke till, hvem som är styrelsens kassör, men jag behöfver blott nämna ett par af styrelseledamöternas namn och adresser, så kunna mina läsarinor vara öfvertygade om att deras gåfva, den må vara liten eller stor, blir med glädje mottagen och på allra bästa sätt använd.

Jag hade nog mycket mera att prata med dig om — hela skäppan full. Men jag måste lugna mig till nästa gång.  
*Din Guido.*



### »En kyss och en sommarnatt.»

Fritt från engelskan af E. A.—n.



*B*ör du blott orätt en enda gång —  
En suck för djup och en kyss för lång —

*Till regn blir solskenet snart förbytt,  
Din lefnads glädje med ens då flytt.*

*Hur lätt blir pligten tillbakasatt,  
Hur svårt att vaka en sommarnatt —*

*Ty kyssen kommer, det vet nog jag,  
Och sommarnatten blir vinterdag!*

### Hårets hygien.

Vid Iduns första pristäffing belönad med *extrapris*.

Lifvet har, utom verkliga motgångar, djupa sorger och tärande bekymmer, äfven sina mångfaldiga s. k. *pétites misères*, och bland dessa räkna vi hårets affallande. Hur ofta höres ej den klagan, att »allt håret går af mig,» och få torde de qvinnor vara, hvilka icke tidtals känt det dagliga obehaget häraf, den aggande vissheten, att återväxten icke håller

jemma steg med förlusten. Inträffar detta som följd af verklig sjukdom i öfrigt, hvilket som bekant ofta är händelsen, torde vederbörande läkare icke underlåta att härom gifva nödiga föreskrifter. Men i andra fall rådfrågas väl sällan någon »vetenskapligt bildad» specialist på detta område, så vida ens någon sådan fins inom vårt land. De stora verldsstäderna hafva ju privilegium på sådana professorer i så väl den kapillära som andra grenar af mera populär läkekonst.

Vi lemna dessa i sitt värde och hålla oss till hvad vanligt godt omdöme, sundt förstånd och erfarenhet gifva vid handen. Att atklippa håret är ju den åtgärd, som ligger närmast, är mest radikal och som för de unga har föga afskräckande; men de flesta, som dubblerat 30-talets udde, torde dock betänka sig, innan saxen sättes på de långa, om än tunna länkarna. Då man betänker, att uttrycket »kortklippt» i fråga om icke längre unga damer, fått en alldeles särskild betydelse, så kan man föga undra härpå. Erkännas måste dock den frihet från flärd och brist på fäfanga, möjligen äfven den praktiska blick för tidsbesparing, som diktera beslutet att adoptera detta viga sätt att få koiffyren snabbt ordnad. Klädsamt är det för ytterst få, helst som äfven gifva damer hos oss icke visa sympati för det engelska bruket med små mössor, hvilka delvis täcka hufvudet och förfärdigade af äkta, gamla spetsar, blifva verkliga lyxartiklar. Nej, vi vilja behålla vårt hår så långt, så tätt, så vackert som möjligt.

Till en början afrådes då, utan undantag, från alla hårfärgningsmedel, som afse att hindra hårets grånande. (Konsten och modet att uppträda med än rödt hår å la Titian, än blondt å la Ophelia, än svart å la Tsigane, förbigås här med välförtjent tystnad.) En ännu frisk hy, lifliga drag och klara ögon misspydas ingalunda af silfverstänkta flätor eller snöströdda lockar och i själfva smakens hufvudquarter, Paris, ser man ofta de mest förtjusande hufvud med blekröda rosor och juveler i det nästan hvita håret. Härvid torde dock, för att få färgen jemnare, användas puder, hvilket är jemförelsevis oskadligt.

Håret utgör ju en del af vår organism och samma lagar gälla för dess vidmakthållande som för kroppens i öfrigt. Noggrann omsorg och vård är härför ett hufvudvilkor. Tvättning med ljumt vatten och tvål invid hårrötterna må icke försummas, men kan och bör ej ske dagligen eller allt för ofta, emedan tjockt, långt hår, äfven utslaget, blott långsamt torkar och aldrig må hopvridas och uppfästas vått eller fuktigt. Deremot få borstning och kamning, såväl morgon som afton, aldrig försummas, och de härtill nödiga requisita böra med omsorg utväljas. Alltså: en god borste, hvars storlek och hårdhet lämpas efter hårets mängd och beskaffenhet; s. k. redkam helst af buffelhorn, icke guttaperka; finkam af buxbom, samt, om man ej finner dem obehagliga att använda, små kardor af fin ståltråd på läder. Håret bör väl redas och länge borstas samt allt mjäll borttagas. Då håret vill, som man säger, »rasa af», så att till slut hela länkar af många hårstrån tillsammans medfölja kammen, är det en ganska vanlig och lätt förklarlig tanke, att man bör kamma så sakta som möjligt och blott ytligt öfverfara håret. Detta är dock det sämsta man kan göra, och på så sätt främjas en vanlig orsak till affallandet, nämligen en sjukligt stegrad fettbildning vid hårrötterna, lätt igenkänlig derpå, att mössor, hattfoder, kuddöfverdrag m. m. efter helt kort begagnande visa sig flottiga. Det säger sig sjelft att feta oljor och pomador här äro öfverflödiga, och dessa böra i allmänhet endast sparsamt, vid särskild

torka och sprödhet användas. I dess ställe böra sprithaltiga, föga parfymerade hårvatten (*lotions\**) väl ingnidas, minst ett par gånger i veckan, hvarjemte omkring en gång i månaden det yttersta af håret bör afklippas. Sådan s. k. spetsning sker bäst hos perukmakaren eller af en hårfrisör. Man bör ej vara rädd att kamma och borsta *grundligt*, ända intill hårfästet. Inom ett par dagar, sedan det redan lossnade afgått, skall vida mindre och slutligen blott obetydligt hår medfölja vid kamningen.

Till sist några ord om »luggen», som väl numera bäres af de flesta qvinnor vid och under medelåldern, och som, en gång anlagd, d. v. s. kortklippt, är svår att åter bli af med, dels emedan det halfvuxna pannhåret faller i högst osköna och besvärliga testar, dels ock därför, att det ständiga krusandet synnerligen hämmar och fördröjer hårets tillväxt. Redan förliden vår visade dock modeplanscher ett försök till införande af uppstruket eller, rättare, på hjessan uppfästadt, lätt vågadt pannhår, hvarigenom pannan lemnades fri. Då en sådan anordning dock möter verkliga, praktiska svårigheter, torde dermed ännu dröja, åtminstone hos oss, och under tiden må, i fråga om bränning, nämnas, att sådan, någon gång använd, gör nytta, i synnerhet, om ett eller annat hårstrå visar benägenhet att klyfva sig i spetsen. Detta beror på förekomsten af en mikroskopisk mask inuti hårröret, hvilken af bränningen dödas. Användes tången dagligen äfven med nödig försigtighet, hvartill fordras tid och omsorg, mister håret sin glans och mjukhet, och därför är krusning på kall väg att föredraga. För stelt, tjockt hår må det engelska patentet, mesingsnålen med kautschukringar användas; annars särskildt böjliga krusnålar, men aldrig vanliga hårnålar, hvilka allt för mycket nöta håret. Till mycket fint, mjukt hår kunna fina s. k. spindelnålar användas, då kring hvar nål blott en tunn länk viras. Detta sätt har den stora fördelen att icke misskläda och blott framställa en lockig kant under nattnätets spetsar och bandrosetter, — med hvilket koketta råd vi afsluta denna, dock fullt allvarligt menade, och i afsigt att gagna, skrifna uppsats.

— In —



### En koketts bekännelser.

Skiss för Idun

af MIA.

(Forts. o. slut).

»Öfverraskningen, lilla mamma, komma vi icke snart till öfverraskningen?» frågade Ebba sin mor, sedan denna under en halftimme underhållit henne med en redogörelse om hvad hon hört och sett i kyrkan. »Jo, nu komma vi äntligen dit,» svarade friherrinnan och lutade sig bakåt i fåtöljen, med ögonen stadigt riktade på sin dotter. »Kan du tänka dig, hvem jag mötte, när jag kom ut ur kyrkan?» frågade hon med tonvigt på hvarje ord.

»Nej, du gör mig verkligen nyfiken, det måtte bli en märkvärdig nyhet, som jag kommer att få höra!»

»Ja, mycket märkvärdig, men var för all del lugn, mitt barn! Doktor M., din för detta detta tillbedjare, är i sta'n!»

\* Sådana finnas in- och utländska i nästan otaliga sammansättningar. Bland svenska fabrikat må särskildt rekommenderas: *Extrait végétal* af Zeivertz, Göteborg, och *Kosmetiskt hårvatten* från Sundberg, Stockholm.



Ebba rodnade och bleknade om hvart annat.

»Axel?» stammade hon och darrade nervöst. »Hur kan det komma sig; har han återvänt för att bosätta sig här, eller är han endast resande?»

»Han har kommit hit »i affärer» och återvänder till utlandet redan nästa vecka,» svarade friherrinnan.

»Gudskelof,» suckade Ebba och lade handen på hjertat för att bekämpa den sinnesrörelse, som nyheten åstadkommit. Men plötsligt spratt hon åter till.

»Han kommer väl icke hit, *till oss!*» utbrast hon.

»Jo, redan i morgon; jag kunde omöjligen afböja visiten.»

»Min Gud, så du säger, mamma! Jag är alldeles förvirrad. Mitt mod sviker mig och all min säkerhet är som bortblåst. O, min Gud! Jag känner på mig, att jag icke kan återse honom.»

Ebba sjönk samman och dolde hufvudet i sina händer.

»Du älskar honom således ännu?» frågade friherrinnan.

»Nej, ack nej, det är icke detta, alls icke detta! Han kommer säkert för att anklaga mig, för att njuta af sin triumf. Ack, det är detta, jag ej kan uthärda! Ack, mamma, förstår du icke det förödmjukande i min ställning? Hur kunde du tillåta — —» snyftade Ebba.

»Jo, jag förstår, men att spjerna emot tje-naden till intet. Doktorn är icke lik sig sjelf, sådan vi lärde känna honom för några år sedan. Då föreföll han mig rent ut sagdt obehaglig med sin öfverlägsenhet. Men nu, hvilken hjertlighet, hvilken innerlighet! Hur vördnadsfullt var icke hans uppträdande mot mig! Och när han talade om dig, kommo tårarne honom i ögonen! Han kunde inte beherska den glädje han kände öfver att få återse mig och höra mig bekräfta, att allt var sig likt som då han lemnade oss. Han hade försport, att hans rival grefve \*\*\*spets dött ogift, men sedan hade alla underrättelser härifrån afbrutits, emedan doktorn vid denna tid rest till Brasilien, der han erhållit anställning som kejsarens lifmedikus, från hvilken befattning han nu tagit afsked för att återvända hem i arfsangelägenheter.

»Vid ankomsten hit underrättade han sig genast om allt, som rörde oss, och hade jag icke tillfälligtvis träffat honom utanför kyrkan, skulle han ändock icke rest, förr än han besökt oss och fått se och tala vid dig. Nu vet du allt och har således intet att förebrå mig,» slöt friherrinnan.

»Nej, nej, jag förebrår dig ingenting, men Axel *vill* och *kan* jag icke träffa! Jag reser redan i morgon bittida till tant G. på landet och går nu att packa,» sade Ebba energiskt och reste sig upp.

»Hvad tänker du på, det går icke an. Doktorn skulle anse det som en omotiverad ogranlaghet.»

»Hur kan du säga så, mamma!» utbrast Ebba och föll i nervös gråt. »Inser du då icke, att om jag också skulle blunda för det förödmjukande i min ställning och låta min qvinliga stolthet fara, så återstår dock medvetandet, att jag icke handlat som jag bort mot Axel, då jag öfvertalades att bryta mitt ord till honom. O, tror du icke, att jag lidit af detta mer än någon anar, fast ingen märkt det! Det är det förödmjukande i att jag känner mig *brottslig*, som gör att jag icke har mod att återse honom, äfven om jag läste *förlåtelse* i hans blickar,» sade Ebba i dämpad patetisk ton.

»Kära barn, tag ditt förnuft till fånga och

hör mig! Hvari skulle ditt brott bestå? Det var ju min vilja, att denna förbindelse skulle upphävas och du lydde, som en god dotter, din mor! Det vet doktorn!»

»Ja, men jag känner det oakadt samvetsförebråelser. Den gången borde jag icke ha lydt dig utan mitt hjerta,» sade Ebba och log genom tårarne, under det hon smekte sin mors hand.

»Må hända, men gjord gerning kan icke ändras. Det är jag, som bär ansvaret för, att er förbindelse upphäfdes, och om det endast beror på mig att återknyta detta band, så har jag numera intet emot att göra det!»

»Hvad tänker du på,» utbrast Ebba. »Det vore en ny förödmjukelse, om du toge ett dylikt initiativ.»

»Visst inte, har man felat, så bör man söka ge upprättelse, och jag erkänner nu, att jag felat. Du älskar ju doktorn, kära barn.»

Ebba rodnade.

»Om jag älskar honom? Hur kan du fråga så? Jag har ju redan sagt det!»

»Godt, res då, om du så vill, och låt mig ensam ordna den här saken. Jag är viss om, att det skall lyckas.»

»Hur kan du säga så! Du vet ju inte ens, om Axel är fri ännu.»

»Jo bevars, du riskerar helt säkert icke att få en svartsjuk rival i någon mörkhyad skönhet från Rio,» svarade friherrinnan leende.

»Huru som helst! Jag vågar dock icke hoppas, att han, efter hvad som passerat oss emellan, hyser någon ömmare tillgifvenhet för mig.»

»Om jag inte misstagit mig allt för mycket, så tror jag, att du ej heller bör oroa dig häröfver,» svarade friherrinnan leende.

Ebba slog armarna om sin mor.

»Kanske det är bäst, att jag stannar hemma, så vida du åtager dig att efterforska, om det är så som du förmodar,» sade Ebba rodnande och lutade hufvudet mot sin mors axel.

»Jaså, du beslutar dig verkligen för att stanna hemma. Nå ja, det anser jag också vara förständigare. Doktorn behöfver ju därför icke få återse dig, förr än jag anser stunden vara inne,» sade friherrinnan och kysste sin dotter.

»Vet du hvad, mamma, nu känner jag mig så lycklig, ty nu säger mitt hjerta, att Axel icke glömt mig. Känn, så lugnt det slår mot nyss!»

»Jo, jag tackar, det bultar ju som en stångjernshammare. Hvad, jag tror du gråter? Jag känner icke mer igen min stolta flicka.»

»Jag är mig icke lik heller, mamma lilla, jag tycker mig vara i upplösningstillstånd. Det känns, som om mitt inre vore ett isblock, som tinade upp för några solstrålar, sedan jag i årtal frusit i salongernas kalla elektriska ljus, dekolleterad och ständigt serverad glace och fadäser! Skall den lyckan må hända förunnas mig att få lefva ett *nytt lif* nu, när jag för länge se'n lemnat hoppet derom bakom mig?»

»Teet är serveradt!» anmälde en tjänstflicka. Friherrinnan tog sin dotters arm och så gingo de bägge in i matsalen.

»När vi druckit té, bör du gå och lägga dig, så att du vaknar riktigt kry och rask i morgon,» sade friherrinnan.

»Var det redan i morgon han skulle komma?» frågade Ebba tankspridd.

»Ja, redan i morgon, och om en vecka eklatera vi förlofningen, tänker jag! Ni ha bägge länge nog väntat,» sade friherrinnan.

Ebba smålog.

»Så fort går det väl ändå inte, kära mamma,» sade hon långsamt.

»Vi få väl se, om jag får råda!»

Och en vecka derefter gjorde verkligen de pikanta små breffven, innehållande ett par kort sammanbundna med skära silkesband sin rond inom societeten.

På det ena lästes Ebbas och på det andra doktors namn.

»Kors, att hon äntligen blef förlofvad!» sade damerna.

»Stackars karl!» sade herrarne.



## Praktiska hushållsskolan,

Jakobsbergsgatan 11, 1 tr. upp, är en anstalt, på hvilken vi vilja fästa våra läsarinners särskilda uppmärksamhet.

Skolan uppfostrar fattiga flickor till tjenarinnor. 36 flickor, 16 å 19 år gamla, hafva här under 3 år ett godt hem och erhålla undervisning i alla de göromål, som fordras af den blifvande kokerskan och husjungfrun. För 6 af dessa flickor erlægges en årlig afgift, men så väl dessa som alla de andra klädas på skolans bekostnad och få vid utträdet ur skolan en ordentlig utrustning.

Praktiska hushållsskolan har aldrig egt något kapital eller erhållit något understöd af kommunerna, utan genom tillfälliga gåfvor och årsbidrag samt inkomsten af eget arbete sökt underhålla dessa flickor, hvilka nu till ett antal af omkring 130 såsom dugliga tjenarinnor eller i egna hem med tacksamhet minnas den vård och undervisning, utan hvilken säkert flere af dem gått en helt annan framtid till mötes.

Då 1884 den s. k. Lilla hushållsskolan vid Sundbyberg för 14 års flickor upprättades, afsade sig Praktiska hushållsskolans styrelse årsbidragen för denna skola till förmon för den nybildade, och man vågade hoppas att utslutande genom eget arbete kunna underhålla 36 lärjungar.

Såväl arbetslokaler som sofrum hade emellertid blifvit både olämpliga och för trånga, för att lärjungarnes bästa i sanitärt hänseende kunde tillgodoses, och dessutom hade man redan under flere år nödgats hyra såväl butiker som boningsrum utomhus, hvarför för två år sedan en nybyggnad på skolans egen tomt uppfördes. Hushållsskolan ådrog sig derigenom en skuld, hvilken hämmande inverkar på skolans verksamhet och — så har man åter tillgripit den gamla utvägen: att vädja till allmänhetens välvilja.

En försäljning var i förra veckan anordnad i skolans egen lokal, och om den också omfattades med välvilja af den allmänhet, som behjertat syftet med Praktiska hushållsskolans verksamhet, så taga vi för gifvet, att resultatet af denna försäljning ej är tillräcklig att fylla skolans behof. Vi uppmana därför hvar och en, som är besjälad af intresse för skolans goda ändamål, att i den mån det är möjligt understödja Praktiska hushållsskolan i dess gagnande verksamhet.



## Med dagens nummer af Idun

följer till hvarje abonnent i landsorten en prenumerationsblankett i och för prenumerationens förnyande. Denna blankett torde vederbörligen ifyllas och jemte afgiften inlemnas å närmaste postanstalt så fort som möjligt, på det intet afbrott i tidningens mottagande må ega rum.

### Endast

genom att prenumerera å närmaste postanstalt

kunna i landsorten boende abonnenter räkna på att erhålla tidningen regelbundet och utan dröjsmål. Abonnentsamplerskor, som hafva minst 5 exemplar, böra insända sina requisitioner med åtföljande likvid direkt till

Redaktionen af Idun.





## Pristäffling n:r 2.

Inom den för denna pristäffling utsatta tiden, som i går utgick, hafva omkring 40 täflingskrifter ingått. Att döma af den omständigheten, att de allra flesta tillhöra det novellistiska området, synes, som om Iduns skrivande läsare hellre befalla sig med det romantiska än med det husliga. Som bekant voro nämligen tvänne pris utfästa, ett för den bästa novellen och ett för den bästa samlingen af rön och råd för hus och hem. Det senare priset har emellertid ej lockat synnerligen många täflande.

Hvad resultatet af täflingen beträffar, hoppas vi blifva i tillfälle att kungöra det samma i n:r 12 eller n:r 13. Täflingskrifterna komma nu ofördröjligen att granskas, utom af Redaktionen, af dertill utsedda kompetenta personer.

### Redaktionen af Idun.



## Sällskapslivet.

**Kotiljonsdekorationer.** Det är ett vackert bruk att ömsesidigt glädja hvar andra genom små uppmärksamheter i den sista dansen. Jag vill dock fästa de unga damernas uppmärksamhet derpå, att de icke böra utdela dylika små utmärkelser med likgiltighet och utan urskilning. Det gäller som bevis på fin takt, att man först ihågkommer de herrar, för hvilka man nödgats afslå en dans, och först och främst dem, som gjort sig mycket besvär att få en sådan. Dernäst måste man tänka på dem, som man på ett eller annat sätt kan hafva sårat, t. ex. genom ett afbrutet samtal eller genom för många extradanser, som man beviljat andra i en redan pågående dans, eller andra dylika omständigheter, som så ofta förekomma i en balsal. Sådant uppfattas ofta, som hade det gjorts med afsigt, men en utmärkelse i kotiljongen bryter udden af en sådan tydning och godgör åter det lilla felet. *Elsa.*

## Hushållet.

**Att göra dåligt smör välsmakligt.** Man kan uppfärska smör, som erhållit en dålig smak eller lukt, genom en tillsats af kolsyradt natron eller soda, i det man till 1 kilogram smör tager 50 gram kolsyradt natron eller soda. Har smöret blifvit härsket, så blandar man det med en tillsats af finstött soda. Att smör härsknar beror derpå, att smörsyra bildas.

## Bakning.

**Mandelringar.** Satsen upptager: 20 lod smör, 10 lod socker, 1 lod söt-, 1 lod bittermandel, 1 knapt skålp. mjöl. *Dagny.*

## Köket.

**Trollmos.** (Billig efterrätt). 6 stora äpplen stekas. Sedan de kallnat, borttagas skal och kärnhus. Härefter vispas hvitan af 3 ägg tillsammans med äpplena och  $\frac{3}{4}$  skålp. socker i 2 timmar. Krämen garneras med sylt och bisquits. *Hildegard.*

**Liten tarflig tårta.** 3 jumfrur skiradt smör, lika mycket socker och mjöl röres väl tillsammans; 4 äggulor och några rifna bittermandlar tillsätts helt varsamt, samt sist 4 till hårdt skum vispade äggwhitor, hvarefter smeten bredes på smorda och mjölade stekpannor; kan gräddas i ugnen af en jernspis. Denna sats ger 3 s. k. bottenar, mellan hvilka lägges sylt, hvarefter tårten kan glaceras eller garneras med sylt. *Dagny.*

## Drycker.

**Apelsinlikör.** Man fyller en större glasskål till hälften med godt kornbrännvin eller med ett eldigt vitt vin samt lägger de förut aftagna skalerna af de apelsiner, man redan använt, deri. Är apelsintiden slut, tager man detta starka extrakt på kokt socker och vin eller kornbrännvin efter smak. Glasskåret måste alltid vara väl tillslutet, likaså flaskan med den färdiga likören. *Edvin.*

## Inläggningar.

**Träkol till förvaring af grönsaker.** Träkolen hindra förruttnelsens inträdande. För detta ändamål böra de före användningen rengöras samt sönderkrossas och sedan blandas i den jord eller sand, i hvilken grönsakerna nedlägges. *Malin.*

**Syltgurkor och syltade frukter** böra omsorgsfullt skyddas för frost, ty denna förderfar dem vanligen och gifver dem en dålig smak. Hafva gurkorna emellertid frusit, bör man långsamt utdraga frosten, taga upp dem ur laken och lägga dem i kokt, men åter afsvältnad ättika samt tillsätta salt, halfstött peppar, kryddnejlikor och enbär. Söta, med socker syltade frukter behandlas på samma sätt, dock så, att i stället för ättika tages socker, kanel och god rom. *Malin.*

## Hvarjehanda.

**Putspomada.** Denna kan hvarje husmoder själf förfärdiga, ty beståndsdelarna af detta preparat utgöras af slammad jernoxid, blandad med vaselin eller andra fettämnen.

**Rostfläckars uttagande ur marmor.** Vitriol och citronsaft i lika kvantiteter blandas uti en flaska och skakas väl. Blötas fläckarna med denna vätska och gnidas om några minuter med mjukt linne, så försvinna de totalt.

**För att hindra lampor att ryka,** blöttes vecken, innan man använder den, i stark ättika samt isättes, då den blifvit torr.

**Oförbränneligt papper** erhåller man genom att doppa vanligt papper en eller två gånger i en stark alunlösning.

## Läkareråd.

**Polykarpus.** Använd tobak så litet som möjligt — möjligen en cigarr någon gång. Spirituosa gör ni klokast i att tills vidare alldeles undvika, och ni bör äfven sedermera använda den mycket sparsamt. En i hemmet utförd karlsbaderkur kan ni när som helst påbörja: 2 glas arteficiel karlsbader (50°) hvarje morgon. Lef af fiskmat (ej för fet), mjölk och ägg. — Om Alsbäcksvattnet ha vi ingen egen erfarenhet — det är ännu ej ens omnämndt i den medicinska literaturen — och kunna således ej ge er några råd angående det sammans användning.

**Fru Hanna A.** måste personligen vända sig till läkare.

**Nickas.** Större »eldsmärken» äro obotliga. Mindre deremot kunna borttagas. Läkare måste i hvarje särskildt fall afgöra behandlingen.

**Wend.** Tvättva hufvudet hvarje qväll med en lösning af 6 delar natriumbicarbonat i 350 delar vatten, 25 delar glycerin och 25 delar lavendelsprit. Två gånger i veckan grundlig tvättning med tvål och varmt vatten. Behandlingen bör fortsättas i månader.

**Ebba v. P.** Tag på qvällen ett pulver af 1 gram bromkalium (i litet sockervatten) samt, om ej verkan inträder, ännu ett dylikt pulver.

**Nanna 26.** Drick hvarje morgon ett glas arteficielt karlsbadervattnet, i hvilket är upp-

löst en tesked konstgjord karlsbadersalt. Drickes kallt. Ingnid 2 a 3 gånger dagligen en blandning af 2 delar perubalsam, 5 delar glycerin och 5 delar mandelolja, samt gå ej ut i luften, utan att först ingnida tunt med vaselin.

**68 år.** Blott ålderdomskrämpor. Iakttag hvil och stillhet så mycket som möjligt. Annat är ej att göra.

**Gammal orolig moder.** Er son skulle helt säkert ha nytta af att göra inskränkning i begagnandet af de båda njutningsmedlen; han behöfver ej därför absolut undvika någotdera. I öfrigt bör han lefva af kraftig föda samt i synnerhet förtära rikligt med mjölk.

**Lovisa P-n.** Vänd er till barnläkare, ty utslaget står sannolikt i samband med någon inre sjukdom. Så vidt vi utan undersökning kunna döma, borde fiskolja vara af nytta.

**En flicka.** 1) och 2). Rådfråga läkare, helst specialist. 3). Se svar till Aurora W-n i n:r 9! 4). Se svar till Mary i n:r 3!

**Ina -n.** Ni kan visserligen försöka att med ättiksyra och skedvatten aflägsna edra »bruna vårtor». Dock torde resultatet bli osäkert, och vi skulle vilja råda er att i stället vända er till lämplig läkare.

**Young girl.** Er önskan, att vi skulle ge eder ett råd, så att ni sluppe personligen vända er till läkare, kunna vi ej uppfylla. Undersökning är nämligen nödvändig.

**Lilla Anna.** För lindriga brännskador behöfves ingen särskild behandling; man lindrar svedan genom köld, t. ex. i form af kalla kompresser, ofta ombytta. Bildas blåsor, så sticker man hål på dem, men låter dem sitta kvar och skyddar dem med förband. I svårare fall är en blandning af lika delar kalkvatten och olivolja det bästa förbandsmedlet.

**Inex** måste vända sig till en specialist för hals- och nässjukdomar.

**A-g 36.** Gjordes verkligen undersökningen af kompetent person? Skulle resultatet deraf vara riktigt, så bör ni försöka med elektrisk behandling samt så mycket som möjligt själf söka kämpa emot det onda.

**Edit.** Så vida inga sjukliga förändringar i örnen föreligga, så beror ert onda sannolikt på blodbrist. Ni lemna visserligen ej några upplysningar om ert tillstånd i öfrigt, men vi tro oss dock böra tillråda eder att försöka den behandling, som tillräds Sigrid i n:r 7. — Af elektriska ringar o. d. har ni i alla händelser ingen nytta.

**Vanja.** Ingnid en gång dagligen Hebras söpsprit (1 del såpa löst i 2 delar sprit med tillsats af några droppar lavendelolja till den filtrerade lösningen). När huden blir spänd, röd och öm, så upphör med ingnidningarna under några dagar. Ni lider väl ej af något underlifslidande?

**Migrän 17.** Se svar till Isabella i n:r 3! Drick hvarje morgon på fastande mage ett stort glas Marienbader Ferdinandsbrunn (arteficielt) samt på förmiddagen samma kvantitet. Fortsätt dermed en längre tid.

**Manlig läsare.** Tandpulvret fullkomligt oskadligt. Tillsätt emellertid för smakens skull några droppar pepparmyntolja.

**Signe 21 år.** Har ni tillfälle att begagna sjukgymnastik? Detta vore af stor nytta för er. Drick hvarje morgon två dricksglas Porlaarten med tillsats till det ena af en tesked arteficielt karlsbadersalt, om afföringen fortfarande är trög.

**Laumari.** Säkterligen nyttigare utan denna väggbeklädnad, men om salen är stor och luftig samt ventileras väl, och ingen af dem, som vistas der, visar några sjukliga symptom, så kan den ju bibehållas.

**Sigrid.** 1). För svullnaden behöfs medicin, som fås blott på läkares recept. 2). Ingnid tunt med vaselin, innan ni går ut. 3). Se svar till Nicka i detta nummer!

**Anna P.** Se svar till Karin och Gertrud —M i n:r 9 samt till Wend i detta nummer

**L-n.** Er dotter bör en längre tid taga af Blaud's jernpiller 3 piller 3 gånger dagligen samt lefva af starkande föda. Hon bör i synnerhet förtära rikligt med mjölk. Afven portier skulle stärka henne, om hennes mage är i godt skick. Viktigt är emellertid att låta läkare (helst specialist) undersöka henne, ty så kopiösa menstruationer stå ofta i samband med något underlifslidande. *D-r -d.*

## Breflåda.

**-a -na -n.** Att, som ni säger, er föreställning om kvinnoemancipationen är »otydlig» framgår deraf, att er uppsats från början till slut lider af en viss oklarhet, om den och visar ert varma intresse för ert köns höjande i såväl ena som andra hänseendet.

**Nana.** Eder uppsats innehåller många beaktansvärda sanningar. Vi hafva redan från annat håll fått mottaga en uppsats öfver samma ämne. Må hända sammanföra vi båda uppsatserna till en och skola då, så fort tillfälle och utrymme gifvas, offentliggöra edra tankar. Välkommen åter!

**A-d.** Mycken tack för eder sunda och väl genomtänkta uppsats. Den skall, så fort sig göra låter, användas. — Om ni ej redan prenumererat på Idun till årets slut, så gör det och insänd prenumerationsqvittot till oss,

skola vi till eder återställa prenumerationsbeloppet. Detta endast som en skyldig tack-samhetsgård för ert visade intresse för Idun! *Aurelia.* Eder synnerligen intressanta uppsats skall vi med första införa. Hjärtligt tack! Försättningen hoppas vi snart erhålla. På samma gång bedja vi eder hafva godheten meddela oss edert verkliga namn och adress, och kan ni i detta fall af oss vänta full diskretion. Om ni ej redan prenumererat på Idun till årets slut, så var god gör det och insänd prenumerationsqvittot till oss, skola vi återställa beloppet.

**Signe -n.** Tack för edert »vänliga råd!» Det skall nog i sinom tid komma till användning. Välkommen åter!

Redaktionen.

## Innehållsförteckning.

Aurore von Haxthausen (Klara Kuhlmann). Med porträtt. Af P. Hög. — Tro. Poem af Erik Modin. — Domberrarne. Ur friherrinnan Aurore von Haxthausens literära kvarlätskap. — Några ord om handarbeten. Täflingskrift af Ida E. Björklund. Vid Iduns första pristäffling belönad med ett extra pris. — Hemma och ute (notiser). — Ett ort angående polemiken i frågan: »Böra barn lyda?» Af Van af ärlighet. — Bref till tant Anna. Af Guido. — »En kyss och en sommarnatt.» Poem; fritt från engelskan af E. A-n. — Hårets hygien. Af -m-. Vid Iduns första pristäffling belönad med ett extra pris. — En koketts bekännelser. Skiss för Idun af Mia (slut). — Praktiska hushållsskolan, Jakobsbergsgatan 11.

Pristäffling n:r 2. — Sällskapslivet. — Hushållet. — Bakning. — Köket. — Drycker. — Inläggningar. — Hvarjehanda. — Läkareråd af D-r -d. — Breflåda.

## Annonser.

Annonspis: 25 öre per petitråd (=11 stafvelser). Ingen annons införes under 1 kr.

### Förlofvade.

Oscar von Wolcker

och

Agda Wahlquist.

Södertelge.

Tillkännagifves endast på detta sätt. [202]

Claes Palme

och

Hulda Åkerlund.

Oregrund. [203]

### Födde.

En son och en dotter.

Karlshamn den 29 februari 1888.

Anna Åhström, Rud. T. Åhström.  
född Windahl. [204]

## PLATSSÖKANDE.

**En flicka af god familj.** van vid ordning och verksamhet, önskar få komma i ett hem der hon kan gå frun till handa i hushållet. Är kunnig i finbakning och alla vanliga sysslor samt kan, om så önskas, lemna pianolektioner åt minderåriga barn. Svar till »Hilma», Edebo, poste restante. [200]

**Ett fruntimmer,** som i många år praktiserat som lärarinna i familj, önskar med det snaraste ånyo erhålla en sådan plats. Undervisning meddelas i franska, engelska och tyska språken samt musik och vanliga skolämnen. Vackra rekommendationer från föregående platser förefinnas. Reflektander torde sända svar under adress: »B-g», Håkantorps. [206]

**Plats som sällskap** åt ett äldre pensamt fruntimmer önskas af en bildad, ung flicka. Svar, märkta »J. M», emotes till Iduns Redaktion, Sturegatan 8, Stockholm. [195]

**Plats som lärarinna** för mindre barn sökes af en ung, bildad flicka. Franska språket talas. Svar, märkta »K», emotes till Iduns Red., Sturegatan 8 (ing. fr. Humlegårdsg. 19), Stockholm. [196]



**LEVERIN & C:o**

61 Drottninggatan 61  
3 tr. upp

få härmed rekommendera sin nya, tidsenliga



All slags  
Fotografering  
utföres omsorgsfullt  
enligt nutidens fordringar.

Med största högaktning

**LEVERIN & C:o**

Obs! Profver sändas på begäran

**Möbeltyger!**  
**Bostrom & Bostrom**  
Stockholm, 18 Drottninggatan 18.

**Mattor, m. m.**  
Obs! Billigaste priser

**E**tt fruntimmer af god familj med mångårig vana vid landthushåll önskar sig plats som husförestånderska eller hjälp i hushållet. Hon är äfven kunnig i bokhålleri. Svar till »W. B.», poste restante, Stockholm. [199]

En flicka af god familj, uppfostrad på landet, kunnig i inom hus förefallande göromål samt handarbeten, söker härmed, såsom hjälp och sällskap, plats i en bättre familj. Svar, märkt »23 år», torde inlemnas å Iduns Redaktionsbyrå, Sturegatan 8, (ing. fr. Humlegårdsgatan 19.) [205]

**DIVERSE.**

**Sommarnöje.**

Tre å fyra möblerade rum med kök önskas hyra för instundande sommar utåt saltsjön, högst en timmes väg från hufvudstaden samt med lätta kommunikationer. Svar med uppgift om läge, pris m. m. torde, märkt »L & H», sändas till Iduns Redaktion, Sturegatan 8, Stockholm. [210]

**Doktor C. D. JOSEPHSON,**

Hötorget 11, 1 tr.  
9-10 och 2-3. Allm. tel. 6910.  
Fruentimmerssjukdomar, Förlösningsar.

**Undervisning i musik**

meddelas af skicklig lärarinna. Mästersamuelsgatan 41 C, 3 tr. [198]

**KÜLLE**

Svenska Konstväfnader  
och Broderier.

Yllestramaljer, alla färger, Garn och Silke.

Förklädestygor, ylle och bomull.

Äkta färger.

Originalmönster.

Bästa materialier.

Beställningar utföres å Möbeltyger, Mattor, Dropperier m. m. i hvilken stil som önskas. Moderata priser.

Stockholm, Drottninggatan 36.

Tillverkningsort:  
Lund (Thora Kulle).

Filial:  
Göteborg (Svenska industrimagasinet.) [137]

**Samhällen i landsorten.**

En van lärarinna önskar sätta upp en flickskola vid större järnvägsstation eller annan plats i landsorten, der sådan kunde behövas. Svar till »Språkkunnig», Iduns Redaktion, Sturegatan 8, Stockholm. [197]

**Inackordering**

i ett bättre och väl ordnad hus på landet, helst prestgård i Småland, Öster- eller Vestergötland, för inhemtande af undervisning i matlagning m. m., önskas af en ung flicka. Svar med prisuppgift under märke X. 20— Kristianstad. (G. 887 x 2) [194]

**Endast 25 öre**

för häfte om 48 sidor kostar

**Debet och Kredit**

af Gustav Freytag.

Sista häftena lemnas gratis.

Bokförlagsbyrån. [167]

**Maltextrakt-öl,**

— det så mycket omtyckta och förordade — från Gnesta Bryggeri, finnes fortfarande å 8 öre i Frans Lundbergs Maltdrycksaffärer, St. Gråmunkegränd 1 och Stallgatan 1. Allm. Telefoner. [173]

**Kurs i klädsömnad**

gifves af undertecknad till ett begränsadt antal elever. OBS. Eleverna förfärdiga egna klädningsar.

Bernadina Nicodemi,

Regeringsgatan 47, 3 tr. upp öfver g. [135]

**Dalarnes Allehanda,**

nyhets- och annonstidning för Falu stad och län,

utkommande två gånger i veckan i stort sexspaltigt format, anmäler sig härmed till prenumeration.

I angifvandet af sin frihandelsvänlighet ligger tidningens politiska program, som, fullföljdt, är omfattande nog.

Riksdagens förhandlingar följas med uppmärksamhet, hvarförutom de politiska frågorna allt emellanåt behandlas i särskilda uppsatser.

Tidningens egenskap af ortorgan tillgodoses på bästa sätt. Tidningen har goda brefskrifvare på olika platser inom sitt verksamhetsfält och hoppas kunna förvärfa ännu flere.

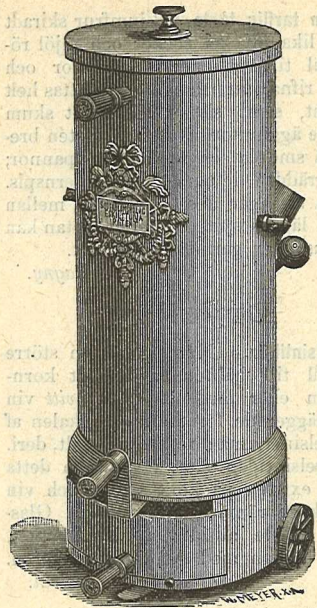
I en särskild afdelning »Från allmänheten» uppläter tidningen plats för insända, på ett städadt språk skrifna, uppsatser, gent emot hvilka tidningen förhåller sig neutral.

Tidningens pris är, oberäknadt postarvodet, för helt år 3,50, för trefjerdedels 2,70, för halft 1,85, för fjerdedels 1' och för månad 0,35 kr. Prenumerera å närmaste postanstalt!

Prenumerantsamlare antagas på goda vilkor.

Falun i mars 1888.

[201] Redaktionen.



Patent.

**Värme-Necessairer**

eller

**flyttbara Kaminer**

från

Söderbloms Gjuteri-Aktiebolag,  
Eskilstuna.

Försäljas i Stockholm af Hrr Wiman & Komp., Vasagatan n:r 52, uti hvarje välortrad Jernhandel och direkt från verkstaden.

Cirkulär och meddelanden sändas på begäran franko.

Öfver 9,500 exemplar  
äro nu i bruk.

[56]

**P. G. BJURSTRÖMS**

Bosättningsaffär, Lampmagasin och Konsthandel  
51 Drottninggatan 51

Stor utställning och försäljning af alla slags

Bosättningsartiklar

Lyxartiklar

och

Konstföremål

i alla möjliga

branscher och

[39] former



I stort sortiment

från enkla och billiga till de mest eleganta och dyrbara.

Allt till de billigaste priser.

**Tvätt-Inrättningen**

55 Nybrogatan. Billiga priser. Nybrogatan 55.  
Obs! Tvätt utföres äfven af härvarande ordentliga tvätterskor, hemtas och hemsändes, då adress uppgifves pr telefon 43 90 eller pr post. [74]

**För Damer och större Barn.**

Efter en förenklad, veritabelt säker metod, utan all profning, meddejar undertecknad noggrann undervisning uti Dam- och Barnkläders förfärdigande.

Metoden kan på kort tid läras af hvar och en, äfven den som förut ej befattat sig med sömnad, så att eleven på egen hand utmärkt välstittande kläder åt sig sjelf och andra. För personer, som endast för eget behof önska lära, kan kursen genomgås på 25 å 30 timmar.

Hvarje elev skall under lärotiden sy en klädning åt sig sjelf eller annan person.

Lektioner gifvas äfven uti elevernas hem å kottierier om 4—6 damer.

Priset betydligt billigare, då flere förena sig om samma timmar.

Tillklipping och hopträckling af kostymer verkställes fort och billigt.

Aug. Åströmmér, född Dahlbom.  
Stockholm, Drottninggatan 24.

**F. A. Dahls Blomstergödning.**

Det bästa medel för blommors och växters uppdrifvande och snabba utveckling så väl i krukor som å fritt land. Säljes pr hel burk å 1,20 kr., half burk å 80 öre och quarts burk å 50 öre, med rabatt vid parti, hos

[208] J. R. Nordling, Lilla Nygatan 23, Stockholm. (G. 13173 x 2)

**Husqvarna Stålsymaskiner,**

vida öfverträffande allt hvad utländska symaskiner heter, såväl i afseende på det materiel, hvaraf Husqvarna-maskinerna äro tillverkade, som ock beträffande deras arbete och justering.

**Stickmaskiner**

samt Symaskin- och Stickmaskintillbehör hos

Carl A. Hanner,

[136] N:r 10 Gustaf Adolfs torg N:r 10.